

lagt Arbejdsgiverne i Form af en forhøjet Præmiebetaling. Jeg har fra et af vore større Selskaber faaet Meddelelse om, at efter dets Overbevisning vil § 17, hvis den bliver vedtagen, som den staar her, medføre en forhøjet Præmiebetaling af mellem 10 og 14 pCt., og det er, synes jeg, ganske urimeligt, da der ikke er nogen Grund til, at saadanne Skader, som aldeles øjensynligt aldrig nogen Sinde kunne blive Genstand for Erstatning, skulle indsendes, gøre Raadet Ulejlighed og volde Forsikringssselskaberne eller Arbejdsgiverne Bekostning. Jeg vil derfor meget indtrængende slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra anden Side og egentlig synes at have nogen Støtte ogsaa i selve Arbejderforsikringsraadet, og som gaa ud paa, at den, der forlanger Lægeattest, skal betale den, og at den Bestemmelse, som Loven af 7. Januar 1898 har i § 14, og som paalægger Arbejdsgiverne at skaffe og betale den første Lægeattest, bliver staaende urokket. Jeg tror, at alle Parter i Virkeligheden ere bedst tjente dermed.

Jeg kan, som sagt, ligesom de øvrige Talere, der have haft Ordet i Dag, slutte med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet ogsaa jeg er paa det rene med, at hvor ønskelig en Revision i det større kunde være, vilde det være upraktisk og ufornuftigt at blande synderligt ind i, hvad der her foreligger, men rigtigst at holde sig til, hvad der er, og som forhaabentlig er gennemførligt. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds i, at en af de allerstørste Abnormiteter, som Loven af 7. Januar 1898 indeholder, er den, at man betaler det samme til den ene som den anden, betaler det samme for et Ulykkestilfælde til en 70-aarig Mand, som man betaler til en 30-aarig. Det er naturligvis ganske urimeligt og et Forhold, der vistnok maa være Genstand for meget indgaaende Overvejelse, naar man en Gang kommer dertil, men som det vist vilde være uheldigt at tage frem allerede nu.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, hvormed baade den sidste ærede Taler og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds sluttede, for saa vidt som de gik ud paa, at man, naar man videre skal behandle det foreliggende Lovforslag, skal holde sig til det snævert begrænsede Omraade, Lovforslaget omhandler, og ikke komme ind paa en Revision af selve Ulykkesforsikringsloven. Her er derfor

heller ikke nogen større Anledning til at komme ind paa de Udtalelser, der ere fremkomne baade fra de 2 nævnte ærede Medlemmer og fra det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som jo ogsaa var inde paa en Omtale af de Mangler, de Uretfærdigheder og Urimeligheder, der klæbe eller formenes at klæbe ved den bestaaende Ulykkesforsikringslov. Jeg kan alligevel ikke afholde mig fra et Par Bemærkninger, foranledigede ved de Udtalelser, der ere fremkomne fra deres Side, der have haft Ordet. Naar der af de to sidste Talere specielt er nævnt et Spørgsmaal som dette: Kapitaludbetalings-systemet eller Pensionsudbetalings-systemet over for tilskadekomne, er det sikkert — deri har det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds Ret —, at der ser ud til at være og i Virkeligheden ogsaa er noget uretfærdigt ved Kapitaludbetalings-systemet. Men vi maa jo være klar over, at det ikke er saa let at gaa over til Pensionssystemet, som det maaske ved første Øjekast ser ud til, fordi Pensionssystemet betinger en fortsat Udbetaling, men det, vi nu have, kan man høre op med. Det blev for Resten gentagne Gange gjort gældende, den Gang Loven behandlede her i Tinget for ikke saa forfærdelig mange Aar siden, at dette her kan man høre op med, hvilken Dag Lovgivningsmagten maatte finde det ønskeligt, men en Ulykkesforsikring, der hviler paa Pensionssystemet, vil være fortløbende, saa længe der er nogen tilbage af dem, der ere komne til Skade, og hvem der er blevet tilkendt en Understøttelse i Form af Pension. Hvis man altsaa skulde gaa ind paa i noget større Udstrækning at give Pensioner i Stedet for Kapitaludbetaling, maatte det vistnok gaa i den Retning, at man gik ind paa i større Udstrækning at indkøbe Livrenter til vedkommende for den Kapital, som han i Henhold til Loven havde Ret til at faa udbetalt. Der er jo allerede i den gældende Lov Bestemmelser, der gøre det muligt for Arbejderforsikringsraadet i visse Tilfælde at indkøbe Livrenter til tilskadekomne, men skulde man gaa videre i saa Henseende, vilde man ganske vist støde paa den Mislighed, at vi derved afskære vedkommende fra selv at være raadig over Kapitalen, og vi have altid været lidt ømfindtlige, naar vi komme ind paa Spørgsmaalet om at tiltage os Raadighed over en saadan Understøttelseskapital, som vedkommende i Henhold til Loven maatte have Krav paa. Med Hensyn til de Urimeligheder, som den gældende